

Ewald Frank

kázané dňa 31. 03. 1990, 19:30, Krefeld, Germany

**Prorocké slová br. Branhama z 19. 3. 1962
o páde Berlínskeho múru a Rímskej ríši**

vysielané 8. 2. 2026

Sme Bohu vďační za to, že s otvorenými očami a srdcom, s jasným pohľadom, ktorý nám daroval, smieme žiť v tomto vážnom čase. Čas nikdy nebol taký vážny, ako je teraz. A s úplnou istotou môžeme povedať, čo sa týka politického a náboženského vývoja, tak sa v posledných piatich rokoch stalo viac, ako v posledných päťdesiatich rokoch. A vidíme, že keď sa veci začnú diať, ide to rýchlo. Potom to ide tak rýchlo, že dokonca aj reportéri majú problém držať krok a dostávajú strach, či sú ešte v obraze, na najnovšom stanovisku v tom, čo majú hovoriť a písať.

Dnes sa veľmi stručne dotknem vývoja v konečnom čase, ktorého sme sa dotkli už často.

Predchádzajúci týždeň, nie minulý, ale ten predtým, mi zavolať jeden brat a spýtal sa ma, či viem, kde brat Branham povedal, že keď padne berlínsky múr, niečo sa stane. A ja predsa poznám kázania brata Branhama zrejme lepšie ako ktokoľvek iný – to nie je moja zásluha, je to jednoducho preto, že som ich počúval od päťdesiatych rokov a počúval stále znova a znova, a pretože som ich všetky prekladal cez slúchadlá a na písacom stroji a všetky som ich korigoval – a tomu bratovi som povedal, že o zbúraní berlínskeho múru brat Branham nič nepovedal.

Ale on povedal: „Nie, predsa len niečo povedal.”

Áno, to sa mi potom veľmi páčilo, keď povedal: „Nie, predsa len niečo povedal.” A potom som vzal príslušné kázanie a hľa, nielenže niečo povedal, ale povedal niečo veľmi dôležité, niečo veľmi dôležité povedal.

Áno, tak sa to teda aj stalo, že som potom začal počúvať.

Nečiním to predsa na tomto mieste často, že zmieňujem brata Branhama alebo prehrávam z jeho kázaní, hoci som vo svojom srdci presvedčený o tom, že mal rovnakú službu ako Pavol a že od počiatku kresťanstva nebolo dvoch mužov ako títo dvaja. Aby som zašiel ešte o krok ďalej, zrejme

mal väčšiu službu. Ale Boh nech sám posúdi veľkosť. My sa chceme len radovať z toho, že Pán posielal Svojich služobníkov a prorokov zrána i zvečera.

Budeme čítať dve-tri miesta a potom vám to prehrám a krátko sa tomu budem venovať. Z 2. listu Petra z 1. kapitoly čítam verš 19, ktorý všetci poznáme, speváci predsa spievali o svetle a náš Pán povedal: **„Putujte vo svetle, pokiaľ máte svetlo.”** [Jn 12:35] A On sám hovorí: **„Ja som prišiel na tento svet ako svetlo, a kto Mňa nasleduje, nezotrvá v temnote, ale bude mať svetlo života.”** [Jn 8:12] A potom stojí napísané: **„Tvoje Slovo je svetlom mojim nohám”** [Ž 119:105] – všetci poznáme toto miesto: Božie Slovo je lampou našim nohám.

Ale kedy je svetlom našim nohám? Keď je nám skrze Svätého Ducha zjavené v Jeho Božskom význame. Potom je Slovo svetlom našim nohám.

Pretože sme dorazili do prorockého časového obdobia, chceme čítať tomu zodpovedajúce slová z 2. Petrovej 1, kapitoly verš 19:

„A máme ešte pevnejšie prorocké slovo, a dobre robíte, že naň pozorujete ako na sviecu, ktorá svieti v tmavom mieste, až kým by sa nerozdznilo a nevzišla dennica vo vašich srdciach.”

Brat Russ, tak som to zachytil v modlitebni, čítal zo Žalmu 147. Chcel by som len krátko zopakovať druhý verš Žalmu 147:

„Hospodin buduje Jeruzalem a zhromažďuje rozptýlených Izraelových.”

To sme videli na vlastné oči.

Dovoľte mi k tomu čítať z Lukáša 21, Lukáš kapitola 21, verš 24 až 33. Najprv by som chcel čítať verš 24 a potom od 29.

„A budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.”

Jeruzalem bol šliapaný už veľmi dlhý čas, od dní Nabuchodonozora nebol národ Izraela šéfom vo vlastnej krajine, bol rozptýlený, prenasledovaný, vraždený, splynovaný, upaľovaný. Boží ľud šiel ťažkou cestou utrpenia, bol rozptýlený medzi všetky národy, a tu stojí: **„Jeruzalem bude šliapaný pohanmi, dokiaľ sa nenaplnia alebo neskončia časy pohanov.”**

Počuli sme, že Pán znovu vybuduje Jeruzalem. Koľko miest Písma by bolo možné čítať! Jeremiáš 31, jedno z najkrajších miest, u proroka Ezechiela, v Izaiášovi a všade môžeme čítať, čo sa týka konečného času a návratu izraelského národa, môžeme čítať o tom, že Pán v tomto čase učiní Jeruzalem kameňom pozdvihnutia, kameňom úrazu. Nie celý Izrael, ale obzvlášť Jeruzalem učiní kameňom úrazu. Zachariáš 12, verš 3:

„A stane sa toho dňa, že učiním Jeruzalem kameňom veľkej ťarchy všetkým národom, a všetci, ktorí ho budú dvíhať, porania sa do krvi, a zhromaždia sa proti nemu všetky národy zeme.”

Nemusíme čítať ďalej, ale je to veľmi zaujímavé vedieť, čo sa ešte bude diať. Rozptýlený národ, to často ničené mesto, sa náhle stane stredobodom, stane sa kameňom úrazu pre všetky národy.

Pre nás je dôležité, že keď to rozptýlenie skončí a národ izraelský sa zhromaždí, to je ten čas, v ktorom sa čas pre národy skončí. A to je ten čas, v ktorom Pán dokoná veci, veci s Cirkvou, s Nevestou, vezme ju k Sebe, aby sa potom zjavil národu izraelskému.

Ďalej stojí v Lukášovi 21 od verša 29 už často čítané slovo:

[29] **A povedal im aj podobenstvo: ,Vidte figovník a všetko stromovie!**

[30] **Keď už pučia a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto.**

[31] **Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie.**

[32] **Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, dokiaľ sa všetko nestane.**

[33] **Nebo a zem pominú, ale Moje slová nikdy nepominú.’**

Aká istota prúdi z takéhoto textu! Za týmito slovami stojí absolút nášho Boha. Tam niet žiadneho kolísania, žiadneho otrasu, takto On povedal a takto to je, takto to bude. To je to vyvýšené, to vznešené na Božom Slove, že sa to stane tak, ako to ústa Pánove vyslovili. A ten, kto to ešte nechce prijať, ten to bude musieť prijať, pretože to všetci vieme, že keď tu stojí napísané „**Nebesia a zem pominú, ale Moje slová nikdy nepominú**” – že sa to všetko potom stane podľa Slova.

To, čo mne dáva popud, aby som tento text čítal, je nasledovné: Tu nie je reč len o jednom strome, o figovníku, teda o národe izraelskom, ale tak tiež je tu povedané „**i všetko ostatné stromovie**”. Nielen jeden národ dospieje ku svojmu právu – aj keď skrze veľké utrpenie – ale i všetky ostatné národy, ktoré boli utláčané inými veľmocami, povstanú, aby si potom presadili svoje práva – nielen izraelský národ, ale i všetky ostatné národy.

A ten, kto mal v škole aspoň trochu dejepisu, ten vie alebo ten, kto sledoval čas po vojne, ako priamo po vojne, hneď po vojne (takmer by som preháňal), skutočne desiatky krajín sa osamostatnili – tá veľká India, Pakistan, neskôr Bangladéš a Jordánsko a Egypt a kto všetko, to všetko bol. Spočítali ste všetky tie národy, ktoré boli vtedy pod britskou korunou? Bolo ich 49, čo do počtu. Všetky sa osamostatnili, všetky.

Všetky stromy vypučali, zhodili jarmo, ktoré ich utláčalo.

A čo prežívame teraz na konci tejto generácie? Že ešte raz prichádza výbuch, prelom – jarmo je zlomené, národy chcú svoju nezávislosť, aj ak kvôli tomu musia vyjsť do ulíc.

Útlak sa končí, aby sa naplnilo Písmo. Deje sa to v rovnakej generácii – na začiatku tejto generácie a teraz na jej konci. Posledné národy sa pozdvihujú z toho jarma, ktoré ich až doteraz utláčalo.

V Matúšovom evanjeliu existuje toto nádherné miesto, ktoré všetci veľmi dobre poznáme, ale dovoľte mi to prečítať, Matúš 24, prvé tri verše:

[1] ***Potom vyšiel Ježiš z chrámu a išiel. A pristúpili Jeho učeníci, aby Mu ukázali stavby chrámu.***

[2] ***Ale Ježiš odpovedal a riekol im: „Či nevidíte všetkého tohto? Amen vám hovorím, že tu nebude ponechaný kameň na kameni, ktorý by nebol zbořený.”***

[3] ***A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k Nemu učeníci osobitne a riekli s prosbou: „Povedz nám, kedy to bude?”***

To bola tá prvá otázka, že tu nezostane kameň na kameni ohľadom chrámu: „**Povedz nám, kedy sa to stane?**” Prvá otázka.

Druhá: „**... a aké je znamenie Tvojho príchodu?**”

A tretia: „**... a skonania sveta?**”

Tri otázky si vyžadujú tri odpovede. A musíme, keď čítame Bibliu, v skutku venovať pozornosť každej vete, každému výroku a nestačí, ak si ich len všimneme, musíme dobre dbať o to, do akej súvislosti patria, do akého času patria - to znamená správne Slovo Písma rozdeľovať.

A preto, už vtedy, myslím, že Jakub povedal: **„Nech sa nesnažia všetci byť učiteľmi, lebo budeme o to prísnejšiemu súdu vystavení...”** – ak učíme niečo, čo pred Bohom neobstojí.” [Jak 3:1] Takže učme len to, čo by Boh chcel, aby sme povedali.

Predtým, ako budem prehrávať len niekoľko viet z kázania brata Branham, chcel by som veľmi stručne čítať z kázania **„70 týždňov Danielových”** zo 6. augusta 1961 – len niekoľko riadkov.

Vy viete, prichádzam sem, aby som čítal zo Svätého Písma a z neho kázal, ale zdá sa mi veľmi dôležité, aby sme ten vývoj, ako sa teraz odohráva, predsa len brali vážne.

Čítam teraz jednoducho ako Nemec z angličtiny simultánne prekladané bez toho, aby som to mal pred sebou preložené.

Nebol som proti Nemecku, bol som proti nacizmu. Nebol som proti Taliansku, bol som proti fašizmu. A pamätajte: V tom čase som dal inú predpoveď a predpovedal som, vy starší si to pamätáte, povedal som: „Vzniknú tri veľké -izmy, ktoré sa budú snažiť svet uchopiť alebo mať nad svetom vládu, presadiť sa: fašizmus, nacionálny socializmus a komunizmus. A povedal som: „Všetky vyústia do komunizmu.”

Nuž toľko vieme všetci, Mussolini bol zavesený nohami nahor a tým fašizmus skončil. Hitler sa, ako je známe, nechal spolu so svojou Evou Braunovou poliať benzínom a zapáliť, a jeho smrť bola mysteriozna, ako sa hovorilo – ale v každom prípade tu už nie je a ani národný socializmus ako moc už dávno neexistuje.

Ale čo pozostalo? Komunizmus. A ja som skutočne čítal v štatistikách, že bolo viac ako 700 miliónov komunistov na celom svete. Rovnako som čítal, že za pár dní od otvorenia berlínskeho múru už viac ako 80 miliónov vystúpilo a zvyšok už je na ceste. Kroky je počuť na všetkých uliciach.

Ale počúvajte, čo brat Branham hovorí teraz:

To bol fašizmus, nacionálny socializmus, komunizmus, a povedal som, že to všetko vyústi do komunizmu. Dnes máme takéto zmiešanie ako nikdy predtým. Potom som vás všetkých žiadal, aby ste opakovali: „Upriamte svoj zrak na Rusko.” Pamätáte si na to? Povedal som: „Upriamte svoje oči na Rusko.” Pamätáte si na to? A zopakoval som to: „Nasmerujte svoje oči na Rusko.” Všetko to vyústi do komunizmu a potom to na záver bude všetko zhrnuté v katolicizme.

V katolicizme.

A chcel by som, aby všetci pochopili – nech počúvajú nebesia a nech počúva zem – chcel by som, aby všetci pochopili, že my na tomto mieste neopovrhujeme nejakým náboženstvom alebo ľuďmi, ktorí do neho patria. Každý človek pod slnkom je rovnaký, a ak sa Boh nad ním nezľutuje, tak bude stratený. Tu nejde o to, aby sme karhali tých milých ľudí, ktorí patria k nejakej inštitúcii, ale ide o to, aby sme túto inštitúciu nejakým spôsobom predsa len biblicky zaradili, aby sme mohli objasniť, akým spôsobom sa teraz veci vyvíjajú.

A tak tu vidíme, budem teraz čítať ďalej:

Pamätajte na to...

Opakuje to:

Pamätajte na to, že všetko sa to bude nachádzať nakoniec v katolicizme.

Všetky tie -izmy, všetky tie veci tam boli. Ale sú tam ešte? Tie prvé, o ktorých sme čítali, už v každom prípade nie, a komunizmus sa už skutočne skláňa.

Všetci idú za pápežom, z východu i zo západu, je to tak alebo nie? A keď som počul, že Billy Graham bol teraz po tretíkrát u pápeža, dostal som husu kožu. Celý svet by chcel byť známy, všetci by chceli sedieť pri zelenom stole.

Ja by som chcel byť v sláve pri večeri Pánovej, nech to stojí, čo to stojí. A proroci a apoštolovia obetovali svoje životy za zvestovanie pravdy. Všetci ostatní alebo mnohí iní ho vydali, aby nám zostala pravda zachovaná.

Keď si človek uvedomí, aké úsilie to stálo a za akých okolností len Sväté Písmo preložiť, sme Bohu vďační, že máme Jeho Slovo vo všetkých našich jazykoch.

Chápete, čo som tu čítal?

Chápete, že je to vývoj v konečnom čase?

Tieto veci nie je predsa možné jednu od druhej oddeliť.

Sme na tejto zemi a vidíme, aký vývoj sa teraz odohráva. Ako som už povedal, a obzvlášť ako to zmienil brat Branham: **„Dávajte pozor na Rusko, dávajte pozor na Rusko.”**

Nedávno som čítal, zabudol som rok, neprešlo ani sto rokov, kedy Rusko nadviazalo diplomatické vzťahy s USA. Dnes je jedna svetová ríša, veľká svetová ríša a všetky ostatné ríše musia dať svoju moc k dispozícii šelme, až kým sa nenaplnia Božie slová, takto stojí napísané v Zjavení 17 a takto to bude. Môžem vám to hneď prečítať, aby ste vedeli, kde to stojí napísané a ako to stojí napísané. Je to jednoducho veľmi dôležité.

Nechceme bližšie zachádzať do tých symbolov s desiatimi rohmi, v Zjavení 17, verš 16, tu stojí v druhej časti:

„ ... tí budú nenávidieť smilnicu a spustošia ju a obnažia, a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom.”

Človek tu jednoducho musí vidieť tento protiklad.

Takže existuje skupina rohov.

Vy viete, Baránok je zobrazený so siedmimi rohmi a so siedmimi očami. Rohy v Biblii znamenajú moc, nejakú ríšu. Tak ako zviera znamená moc, ale keď je zviera zobrazené s desiatimi rohmi, tak to znamená, že z tejto celkovej moci ešte predsa len niektoré vyrastajú, osobitným spôsobom vystupujú.

A keď je reč o siedmich hlavách, že z tejto celkovej koncentrácie moci celú tú vec riadi sedem mimoriadnych hláv. Úplne jedno, koľko rohov a koľko

hláv tam je, oni nemajú prorocky žiadny význam, preto nie sú vôbec zmienené.

Ďalej čítame, že práve táto skupina, takže tá skupina desiatich rohov, tá bude smilnicu nenávidieť, odhalia ju a ohňom spália a bude jesť jej mäso. A potom prichádza tento výrok vo verši 17:

„Lebo to Boh dal do ich srdca, aby vykonali Jeho úmysel, a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali slová Božie.”

A aby tu nikto nečinil to, čo činili nám, keď sme mali tri-štyri roky a hovorili nám: „Visí to na stene a robí to tik-tak, čo to je?“, aby viac nikto nemusel hádať, ale vedel, koľko je hodín, ako neskoro je, čítajme aj ten posledný verš v kapitole 17, verš 18:

„A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo, panstvo, vládu nad kráľmi zeme.”

A táto žena jazdí na šelme. Kto k tomu potrebuje ešte nejaký výklad? Žiadny človek, že? Kto čítal Bibliu a má Božieho Ducha, ten to musí vidieť, ten nemôže inak.

Ak skutočne tvrdíme, že sme boli osvietení, že sme k Pánu prišli... Ja tvrdím len to, čo On sám povedal. On sám povedal: ***„Kto Mňa nasleduje, nezostane v temnote, ale bude mať svetlo života.”*** [Jn 8:12] Keď ľudia zostávajú v temnote, potom nenásledujú Pána, ktorý Sám je svetlom. Ak nasledujú Toho, ktorý je svetlom, tak aj oni prežijú osvietenie a nebudú viac v temnote.

Teraz prichádzam k tomu citátu, ktorý sa týka Berlína. A môžete si pokojne sadnúť a pevne sa držať. Brat Branham skutočne povedal niečo o Berlíne. A vy viete, on so svojím vzdelaním, hoci pred ním klobúk dole, ale príliš mnoho, toľko ako mnohí profesori, určite toho nevedel...

Ale teraz vám to prehrám v anglickom origináli, netrvá to ani dve minúty, a potom to prečítam v nemčine. Nechcem to prekladať počas prehrávania.

Prečítam vám to, aby ste to všetci presne počuli:

Príde dážď poučenia. Čo je to? Vysievanie, sadenie semena do zeme. Čo to znamená? Čo sa deje? Zisťujeme, že prišiel dážď po-

učenia. Baptisti mali za cieľ získať v roku 1944 o milión viac členov cirkvi. Veľké prebudenia Billyho Grahama, veľkí evanjelisti, hľadajte, čo on učinil. Hľadajte na Orala Robertsa a letničných. Bol to dážď poučenia, ktorý nasledoval. Bol to národný dážď poučenia. Komunizmus bol siaty v každom národe medzi ľuďom. Došlo ku prebudeniu Ríma.

Vy viete, čo sa deje. Keď vrátia západnú časť alebo východnú časť Berlína nazad, to komunizmus vybaví. To privedie Rímsku ríšu presne do toho stavu, v akom bola v dňoch Ježiša. Iste to učiní! Dokonale.

Som tomu bratovi vďačný, ktorý mi zavolať. On volá len zriedka, ale za to mu chcem srdečne poďakovať. Brat Branham 19. marca 1962 učinil výrok:

Keď bude východná časť Berlína prinavrátená, je komunizmus vybavený. To privedie Rímsku ríšu presne do toho stavu, v akom bola v dňoch Ježiša.

Čítali ste všetci tú knihu? A môžete si byť istí, že o tejto veci som nemal tušenie, keď som to písal. Preložil som obzvlášť kázania od otvorenia pečatí v marci 63 a nimi som sa zaoberal. Poznám aj tie ostatné, ale nie tak dôkladne a tak dobre.

Ale predstavte si: Kedy to bolo? 13. augusta 61 vznikol berlínsky múr. 19. marca 62 povedal Boží muž tam v Amerike:

Keď bude východná časť Berlína prinavrátená...

Nepovedal pán Honecker pred necelými šiestimi mesiacmi: „Múr bude stáť ešte sto rokov”? Boh zosadzuje kráľov z trónov – On ustanovuje a On zosadzuje. [Dan 2:21]

Som Pánu vďačný za to, že bol muž, ktorý bol vidiacim, ktorý od Boha videl videnia, videl videnia. Už som to tu povedal, on pritom nemusel zatvárať oči, on bol vidiaci, mal svoje oči otvorené, hľadel na človeka a napriek tomu videl veci, ktoré pre nás alebo pre našich päť zmyslov neboli vnímateľné, veci, ktoré mu Boh ukazoval a zjavoval.

Tu je nám povedané: „**Dážď poučenia.**” Všetci šíрили svoje učenie. Čo všetko nebolo vytlačené! Maoizmus, stalinizmus, leninizmus, marxizmus

a mnoho ďalších -izmov, ktoré existovali, či už politických alebo nábožen-
ských, všetci mocne siali. A raz bude žaté to, čo bolo siate.

Potom hovorí, nemám to tu, ale brat Branham to potom zhrnul, že i Slovo
pre Nevestu bolo zasiate a že toto Slovo vzíde, keď naň padne pozdný
dážď, a potom sa budú diať mocné veci.

Ale pozrite sa raz na to: Som rád, že to bolo v roku 62 a nie v roku 64, pre-
tože v roku 64 pápež učinil svoju prvú cestu do Jeruzalema a už pritom sa
mi urobilo veľmi zle – ale chcel by som zopakovať tú vetu, ktorú tu brat
Branham povedal: **Došlo k prebudeniu Ríma.**

Až do nášho času zostávali títo páni za svojimi štyrmi stenami. A kto ich
chcel vidieť, priniesol dary... Videl som tie dary v pokladniciach Vatikánu
a to dva alebo trikrát na vlastné oči. A tam stálo, kto to daroval a za čo to
bolo dané, „Sprostredkovanie obchodov, obchodných vzťahov...” a tak ďa-
lej.

Vy viete, ja som tam dostal zjavenie.

Ale čo som chcel povedať: Všetci ostatní tam predsa zostali, a ten súčasný,
ten súčasný, ten lieta po celom svete. Prečo? Pretože stojí napísané, že
všetci ľudia budú zvedení, všetci, len tí nie, ktorých mená sú zapísané
v knihe živote zabitého Baránka od založenia sveta. [Zj 13:8]

Vy, milovaní bratia a sestry, ktorí prichádzate zo Sovietskeho zväzu, musí-
te raz počuť, ako ľudia nadšene hovoria o tom, že náboženstvo je opäť slo-
bodné. Radujú sa z biskupov s klobúkmi, ktorých privítal Gorbačov a tak
ďalej.

My sa tiež radujeme z toho, že prišli uvoľnenia. Radujeme sa z otvorených
hraníc, z otvorených dverí, ešte viac z otvorených srdc.

Radujeme sa však isto i z toho, že Boh nám uprostred všetkých týchto ra-
dostných vývojov ukázal nebezpečenstvo, ktoré sa vynára na obzore.
A všetci, ktorí neprijmú znamenie šelmy, budú musieť tak či tak prejsť
skúškami.

Vy milí, dni sú krátke, čas je vážny a príchod Pánov je blízko.

Keď sa prinavráti východná časť Berlína, to komunizmus ukončí.

Už som to povedal, za pár týždňov vystúpilo z komunistickej strany viac ako 80 miliónov ľudí. Chcel by som vedieť, koľko ich ešte vystúpi.

A viete, kam potom vedú všetky cesty? Všetky vedú do Ríma.

Je to ešte tajomstvo? Už to viac nie je žiadnym tajomstvom. Ale čo hovorí Sväté Písmo?

„Vy, Môj ľud, vyjdite von, oddelte sa, nedotýkajte sa ničoho nečistého, a tak vás prijmem, tak budem vaším Otcom a vy budete Mi synmi a dcérami.” [2Kor 6:17–18]

Potom, nie predtým.

Keď niekto ide a hovorí: „Náš Otče, ktorý si na nebesiach...”, čo tým potom myslí?

Človek má vzťah s Bohom ako so svojím Otcom až vtedy, keď je z Boha splodený, keď sa z Boha narodil. Mohol by tu pozemsky hovorené niekto niekomu povedať „otec“ hocikomu? To predsa vôbec nejde. Otec je len ten, kto splodil deti. A len ten, kto sa z Boha narodil, má Boha za Otca a inak nikto. A preto náš Pán povedal: **„Musíte sa znovu zrodiť, inak neuvidíte Božie kráľovstvo.”** [Jn 3:3]

A Pán nám tu hovorí v tomto texte, ktorý sme čítali, že Božie kráľovstvo je blízko. Ale vidieť ho môžeme len vtedy, ak sme sa z Boha narodili, do Neho boli presadení.

Vy milí, nechcel by som z toho robiť žiadne tajomstvo, nie, chcel by som vyjadriť moju hlbokú radosť z toho, čo vtedy povedal brat Branham – Boží muž, potvrdený skrze naplnenie toho, čo predpovedal.

A nie každý je prorok, kto príde do Krefeldu a dá proroctvo a potom zase ide. Nie, Boží muž, skúsený, overený, jeden rok za druhým bez jediného vedľajšieho zásahu, bez omylu, ale všetko to bolo potvrdené ako pravda. A žiadne bezvýznamné veci, ako napríklad: „Ja som Pán, ja vám žehnám a som s vami,” to vám môžem povedať ja odtiaľto bez toho, aby som sa snažil dať nejaké proroctvo.

Ak je niečo predpovedané, alebo ak Boh skrze nejakého človeka hovorí, potom za tým musí byť nejaká podstata.

I tu v kázaní som čítal o iných veciach, ako povedal brat Branham v roku 1933, že Mussolini napadne Abysíniu, dnešnú Etiópiu, a porazí ju a ako pôjde Hitler do vojny a na záver bude postavená Siegfriedova línia, náš západný val smerom k francúzskej hranici. On videl, že Amerika bude do vojny zatiahnutá a povedal: **„Budeme vo vojne s Nemeckom.”** On všetky tieto veci predpovedal, ako sa mali stať, a to už v roku 1933 – odpadnutie, a čo sa malo diať v politickom a náboženskom smere.

A navyše, čo je najdôležitejšie, na základe Božieho povolania jasne zvestoval Slovo apoštolov a prorokov. Možno boli jeho prežitia hlbšie ako moje alebo ako prežitia mnohých iných, ale som presvedčený, že vedel, čo povedal, aj keď my to v tom okamihu ešte nevieme, čo tým myslel.

A často alebo niekoľkokrát som sa v mojom živote pristihol, že prišiel okamih a povedal som: „Počuj, Boží muži, takto to nevidím.” Ale držal som svoje ústa. V prorockve Izaiáša je nádherné slovo: **„Skrze stíšenie sa a zachovanie pokoja vám bude pomôžené.”** [Iz 30:15]

To je kľúč ku Božej pomoci, ku riešeniu každého problému, ktorý sa môže nejakým spôsobom vyskytnúť. A na takéto veci sa neodpovedá v diskusii, ale skrze zjavenie Svätého Ducha.

Vidíme, ako už bolo povedané, tento vývoj pred nami takým spôsobom, že musíme povedať: Návrat Pána je veľmi, veľmi blízko.

Už predtým som to povedal: Na začiatku tejto generácie po druhej svetovej vojne prišlo oživenie všetkých ostatných národov, teraz sa prebúdajú tí poslední, boli totiž potláčaní všetkou mocou. Nebol všade Gándhí, ktorý mohol pokojne protestovať. Boli aj iní, ktorých mohli ľudia držať pod svojou mocou, ale teraz už viac nič nemôže byť držané, a už vôbec nie tam, kde sa ako nástroj zapája i cirkev, tam to vždy ide „najlepšie”.

Z posledného vývoja sa radujeme, nech to vedie ku záveru všetko, čo sa ešte má stať, nech to urýchli, ale i nás nech to urýchli. Nemá žiadny zmysel hovoriť: „Všetky veci sa dejú rýchlosťou blesku”. Akou rýchlosťou sa vpred pohybujeme my?

Použijem teraz pozemský príklad. Vy viete, ja starnem, a so zodpovednosťou, so všetkým, čo som vo svojom živote prežil, niekedy mám dni, keď si myslím, že moje topánky sú z olova, také ťažké sa mi zdajú. Ale oni nie sú

ťažké, moja sila oslabla. Stredú večer som niekde nechal svoje okuliare, neviem, kde sú, dnes mám staré. Slabnem.

Ale vy milí, v duchu vidím veci jasnejšie, nepotrebujem žiadne ľudské okuliare, skrze ktoré by som musel hľadiť. Duch Boží zjavuje všetko tak jasne a tak zreteľne. Som Bohu vďačný za poslanie Jeho služobníka a proroka, ktorý postavil prorocké slovo, biblické učenie a apoštolskú prax na svietnik. A Boh Slovo potvrdil divmi a znameniami, aké na zemi neboli od čias Ježiša. A Boh iste nepotvrdí žiadny blud, ale len Svoje Slovo, takto cítame.

Preto sme zo srdca vďační.

Vidíme, že sa naplnili aj tie predpovedané politické vývoje a udalosti, jedno po druhom sa to deje tak, ako to bolo pred toľkými rokmi predpovedané.

Boli by ste očakávali, že to dnes večer tak príde? Nie, to ste neočakávali. Vďaka buď Pánu, ktorý má ešte stále pre nás prekvapenia. Vďaka buď Bohu za Jeho živé Slovo, za Jeho skrze Ducha zjavené Slovo, ktoré sme prijali.

Nech je i nám darované Božie urýchlenie, že by sme nezaostávali a nehovorili len o tom, ako sa rýchlo odohrávajú veci inde, ale že by sme povedali: „Pane, konaj niečo i medzi nami, začni ku cti a sláve Tvojho mena.”

Ako som už často povedal: Kto chce slúžiť Pánu, ten nech začne dnes, nie až zajtra. Kto chce Pánu slúžiť, začni dnes. Boh nám všetkým požehnaj z bohatstva Svojej milosti.

Amen.

Povstaňme a spoločne sa modlime.

Verný Bože, ďakujeme Ti spoločne, Pane, za tento večer. Ďakujeme Ti za Tvoje drahé a sväté Slovo, ktoré si postavil na svietnik. Ďakujeme Ti, Pane, že otváraš Svojmu ľudu oči, že nám dávaš očnú masť, aby sme mohli vidieť jasnými očami, do akého času a do akej hodiny sme dorazili.

Prijmi za to česť, chválu a uctievanie, Pane, lebo vieme, že všetko sa musí diať podľa Tvojej predurčenej rady. Nebesia a zem pominú, tak sme to čítali, ale to, čo vyslovili Tvoje sväté ústa, sa musí naplniť, Pane – na náro-

doch, Pane, na všetkých, Pane, i na Tvojom národe Izraeli a aj na Tvojej Cirkvi, Neveste, Pane, všetko sa musí naplniť, lebo Tvoje slová sú pravdivé a isté, Pane, naplnia sa pred našimi očami.

Pane, ďakujeme Ti zo srdca za to, že to smieme vnímať, Pane, aká je to milosť! Ty si si však vtedy vzal Svojich učeníkov bokom a hovoril si s nimi a zjavil si im tajomstvá. K ostatným si hovoril v podobenstvách.

Chvála, vďaka, sláva a úcta Tebe v tejto večernej hodine za Tvoju jasnú reč, za Tvoje Slovo!

Ďakujeme Ti za Tvojho proroka, ktorého si poslal, pretože vieme, Ty si skrze neho hovoril a ukázal, Pane, čo príde. Dnes vidíme vlastnými očami, že sa to naplňa.

Haleluja! Chvála a vďaka, sláva a úcta Tvojmu slávnemu a nádhernému menu Ježiš.

Pane, chválime Ťa, uctieваме Ťa, Ty si náš a my sme Tvoj ľud!

Pane, prosím Ťa, daruj všetkým istotu, daruj všetkým oživenie skrze Svojho Svätého Ducha, Pane, daruj nám radosť, Pane, že by sme začali ďakovať a Tvoje meno chváliť, Pane.

Nech skončí každé reptanie, každé bedákanie, Pane, že by sme Tebe pri-nášali česť, chválu a uctievanie.

Haleluja! Chvála, česť, vďaka a uctievanie Tebe, Baránku.

Haleluja! Amen.